

Tschako Landwehr/ Bürgerwehr

Kolekcja:	Kolekcja główna
Muzeum:	Muzeum Naprawiacza
Właściciel:	Naprawiacz

Datowanie: 1825**Stan eksponatu:** Bardzo dobry

Opis: Znalazłem dwie informacje odnośnie tego czako. Jedną, którą lansują domy aukcyjne jest taka, że noszone było przez żołnierza w stopniu podoficera fizyliarów z Landwehr-Infanterie, model z 1825r. a druga informacja z niemieckiego muzeum, że czapa należała do żołnierza piechoty z Bürgerwehr model z 1826r. Jedno jest pewne, że tschako należało do żołnierza piechoty z Bawarii. Korpus wykonany jest ze skóry końskiej, filcu i papieru, a kokarda bawarska z drewna i wełny. Emblemat, pasek z łuskami oraz lwy to posrebrzany mosiądz. Takie tschako noszono do 1830r, a później wprowadzono nowy typ nakrycia głowy. Przedmiot po małej naprawie, a początkowy stan na ostatnim zdjęciu. Wraz z zakończeniem wojen wywoleńskich Landwehra weszła w fazę, w której, przerywana wydarzeniami 1830 roku, mogła się względnie spokojnie rozwijać i skupić na swoich zadaniach porządkowych. Jednak nawet w tych dziesięcioleciach istniały problemy i sprawy organizacyjne, które nurtowały tę instytucję. Przede wszystkim należało rozwiązać kwestię umundurowania. Już w 1816 r. z okręgu policyjnego Lichtenfels można było uzyskać informację, że jest on w dużej mierze ukończony (17). Początkowo ustalono jedynie, że mundury dla Landwehry mają być niebieskie, jedynie myśliwi mieli nosić zielone, a artylerzyści jasnoszare mundury z czerwonymi kołnierzami i kłapami (18). W 1814 roku specyfikacje zostały uściśnione. Przepisano jasnoniebieską spódnicę ze srebrnymi guzikami, jasnoniebieskie spodnie z białymi paskami po bokach i tschako, czapkę podobną do cylindra, z narodowym kogucikiem i insygniami kompanii (19). Dla oficerów nakrycie głowy było dodatkowo ozdobione biało-niebieskimi pióropuszcami. Ponadto wszyscy mężczyźni nosili czarne bandolier, które były skrzyżowane na piersiach i służyły jako wieszaki na broń i ładownicę. Przy uroczystych okazjach można było również nosić białe spodnie zamiast niebieskich (20). Ordynacja z 1826 roku ponownie przyniosła zmiany dla mundurów. Wydaje się jednak, że postulaty te były realizowane bardzo stopniowo. Jeszcze w 1828 roku Lichtenfels donosił, że czternastu oficerów i 55 osób załogi było w starych mundurach, natomiast kapitan Georg Krug, siedmiu innych oficerów i 156 osób załogi było w nowych mundurach. To była chyba kwestia dochodów, żeby natychmiast kupić nowy mundur. Kto już posiadał stary mundur, z pewnością nie miał wielkiej ochoty na ponowne branie kosztów na siebie. Wskazuje na to również rozkład wieku. Podczas gdy prawie

wszystkie stare mundury miały od 40 do 60 lat, nowe mundury miały prawie wszystkie od 20 do 40 lat (21). Nowy mundur pozostał w zasadzie niezmieniony aż do rozwiązania Landwehry. Indywidualne mody, takie jak używanie pickelhauby zamiast tschakosa, były zwykle energicznie oprotostowywane przez kapitanów
(22).<http://www.ssg-lif.de/index.php/home/chronik/16-chronik/71-chronik-lichtenfelser-landwehr>